

יערה אורן

י"ט, 2012, 60X42 ס"מ, שמן על נייר

יערה אורן היא ציירת וצלמת, בוגרת 'המדרשה'. עבודותיה הוצגו, בין היתר, בגלריה 'אלפרד', 'חנינא', 'גלאון'. כמו כן, הציגה בגלריות נבחרות בעולם.

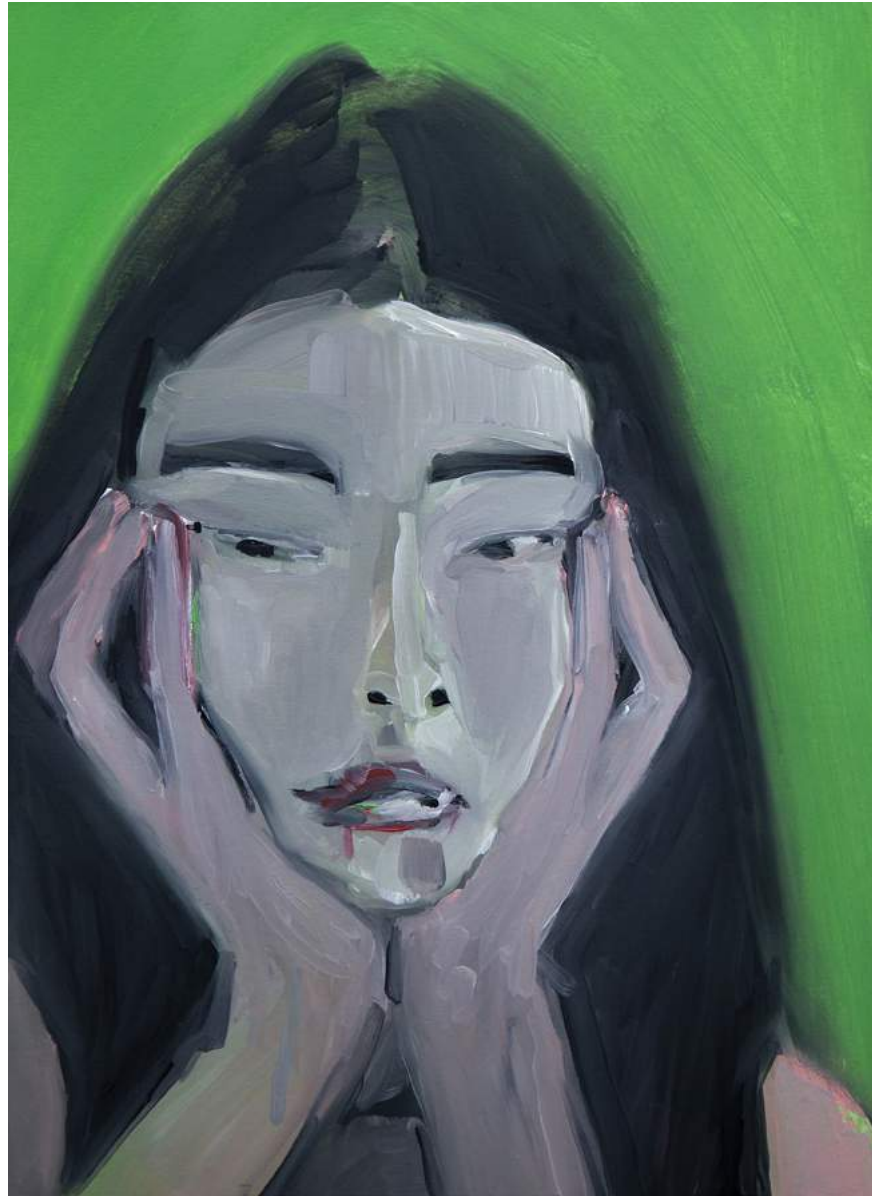
ספרי קצת על הדימויים שבחרת, מאיפה הם לקוחים? איך מתבצע אצלך תהליך של איסוף דימויים? מה את נוטה לחפש שאת בוחרת מה לצייר?

'העבודות שבחרתי הם מתוך הסדרה 'אקזוטיקה פארק'. אני מתייחסת באופן מסוים לסביבה היומיומית שלי, בשכונה שלי בדרום ת"א ובבית שלי. זו לא התייחסות ישירה אלא יותר מין השפעה שמחלחלת לעבודות כל הזמן. אוכלוסיית המהגרים, העובדים הזרים ותעשיית הזנות סביבי מעסיקים אותי, הדוגמאות שמעטרות את הבגדים, תנוחות הגוף, הרחוב ומנגד החלל האישי והביתי. בנוסף מעסיקים אותי עניינים הקשורים בשפה הציורית – מפגש של חומרים, צבעים,

מציאת שיטות עבודה חדשות ומחשבה על הציור כקולאז'. חלק מהעבודות הן מתוך צילומים, חלק מהתבוננות בהצבות טבע דומס, חלקן מתוך התבוננות בציורים ורישומים קודמים, אשר גם הם מבוססים על צילומים וחלקם מהדמיון. לאחרונה אני עובדת בעיקר באופן חופשי וללא דימוי, אבל עדיין יש לי מאגרים גדולים של דימויים המקוטלגים לפי נושאים שונים. אלו דימויים שאני אוספת באינטרנט. אני בוחרת אותם לפי אופן הצילום, צילום אנלוגי עדיף למשל בגלל הרכות והצבעוניות שלו, לפי ההשראה שהם מעוררים בי והיכולת שלי לדמיין אותם כציור. לרוב אחפש אפשרות לדואליות מסוימת או סיפור פוטנציאלי שמגולם בדימוי.

האם היו לך רגעי מבחן שבמהלכם הרגשת שאת אולי לא רוצה להיות ציירת? האם היית עוברת את אותו תהליך שוב?

זאת שאלה שעדיין יכולה להתעורר מדי פעם, מעצם האופי

מישעממחית, 2013, 30X20 ס"מ, שמן על נייר

פירות ירוקים, 2011-2014, 60X84 ס"מ, שמן נפרדות ופדה על נייר

אני מבינה את הערכים של עבודה מהתבוננות, אבל אז לא הבנתי איך המציאות יכולה להיות להשתנות לדמיון.

מהי שיגרת העבודה שלך?

קשה לי לייצר שגרה מסודרת כי אני עושה עוד דברים נוספים לפרנסתי והלוויז שלי משתנה כל הזמן. אני משתדלת לעבוד באופן רציף ולא סביב או עבור תערוכות.

האם את שומעת מוסיקה בזמן העבודה?

אני מכינה לי פלייליסטים מראש ביוטיוב שיכולים להיות מאוד מגוונים ומשתנים לפי מצב הרוח. בין הדברים שיוצא לי לשמוע אפשר למצא את ארקין קוריי, וולוט אנדרגראונד, סלים הארפו, אלביס פרסלי, ניק קייב, אריס סאן, זהר ארגוב, בריאן ג'ונסטאון מאסאקר, אטה ג'יימס, אר אי אם, ועוד ועוד.

שלי אני מתלבטת כרונית. מבחינתי החשיבות היא לוא דווקא להתעקש על להיות ציירת, אלא להישאר במקום בו אני יכולה לתת לעצמי ביטוי בדרך שנכונה לי לאותו זמן. אם בשלב מסוים ארגיש צורך לעשות סרט או פסל זה גם בסדר.

מה התגובה ליצירות שלך שאת הכי זוכרת?

'תגובה שאני נתקלת בה הרבה ותמיד תוהה לגביה היא 'זה גמור?'

מה הציור הראשון שלך שאת זוכרת הכי טוב? ולמה?

'כילדה אהבתי לצייר דמויות ולהמציא להן סיפורים. פעם אחת סבא שלי הביא צמח מהגינה וביקש שאצייר אותו. אני זוכרת שלא הבנתי למה. לא הצלחתי להבין מה מעניין בהתבוננות בצמח וניסיון להעתיק אותו. כל מה שעניין אותי באותו הזמן היה להמציא דמויות ולבנות להן אופי באמצעות הציור. היום

קלמנטינה, 2013, 50x70 ס"מ, שמן וטיפו יי על נייר

ישוכבת (בשיחים), 2013, 42x60 ס"מ, שמן על נייר

אספנים?

האינטראקציה משתנה לפי מי שנמצא מולי, אך הן בעבודה על תערוכה והן בביקור סטודיו השאיפה שלי תהיה שיצליחו להתחבר לעבודות, לראות אותן לרגע בקשב וריכוז אמתי ולהבין אותי ואת המוטיבציות שלי, שהמפגש יפתח בפני כיווני מחשבה חדשים, יעורר השראה. כמוכן שבפועל זה לא תמיד קורה ולפעמים זו נשארת חוויה מתסכלת ומרוחקת, אבל בפעמים המעטות שזה עובד זה נעים.

איך את מרגישה כשאת מסתכלת על עבודות ישנות שלך?

יש איזו התאהבות בעבודות חדשות שמקשה לראות אותן באופן נקי. אחרי שחולף זמן וחולפת ההתאהבות, אני יכולה לראות מה אני באמת מרגישה. לפעמים זו מבוכה ולפעמים התפעלות. בחלוף הזמן אני יכולה לראות אם הייתי נוכחת באופן מלא ואמיתי בפעולה הציורית או שזיזתי קצת והייתי לא מרוכזת.

אצל איזה אמנותיים או מתים היית מעוניינת ללמוד?

אצל דייוויד הוקני. אני אוהבת את האופן בו הוא ניגש לדברים, לא מפסיק לחפש ולחקור ומשלב שליטה ציורית עם שחרור וחופש.

איזה אמנות אחרת היית ממליצה לראות?

נוח דייוויס, בריאן סקוט קמפבל, ג'ורג' ליטל, מאט קונורס ופול ווקרס.

אם היית יכולה להכין אנשים למפגש עם העבודות שלך מה היית שולחת אותם קודם לראות או לקרוא?

העבודות שלי הן לא כאלו שדורשות יותר מדי ידע תאורטי. הן מושפעות מסך החוויות שלי, כך שכנראה הייתי צריכה לשלוח אותם לחוות את העולם דרך העיניים והראש שלי למשך זמן מה.

מהי התערוכה/פרוייקט שעשית שאת הכי גאה בהם?

אני גאה בפרוייקט 'תרגול' שעשיתי יחד עם עלמה שניאור. במשך שישה חודשים, מדי יום, התחייבנו לפעולה על גבי דף נייר בפורמט קבוע. כל אחת עבדה בנפרד ולבסוף הדפייה הפכו לצמידים של עבודות נייר. הפרוייקט הוצג בחלל גלריה אלפרד ובספר אמן שנעשה על ידינו באופן עצמאי. העבודה על הפרוייקט העלתה הרבה שאלות מעניינות שנגעו בתהליך עשיית האמנות יותר מאשר בתוצר הסופי, באגו של האמן הבודד מול עבודה שיתופית.

איך עובד תהליך הדיאלוג שלך עם אוצרים סביב תערוכה? איך את מרגישה במהלך חשיפה של עבודות לאוצרים?